

[Nana Mikkelsen.]

gende forslag. At forebygge forurening kræver en omlægning af produktionen. Det kræver, at der stilles klare retningslinjer for, hvilke stoffer industrien må anvende, forbud mod bestemte råvarer til visse produkter, rationeringer osv., en planlagt produktion baseret på det rette råstofvalg, nemlig det mest miljøvenlige. At varernes levetid bevidst forkortes dels gennem fremstillingsprocessen, dels gennem en stadig hyppigere udskiftning af modeller, er også medvirkende til at skabe en større forurening. Produktionen af en vare med en kort levetid eller en vare, som hurtigt smides væk, kræver lige så mange råstoffer, lige så megen energi og skaber lige så megen forurening som en tilsvarende vare af højere kvalitet med en længere levetid. Det eneste formål med den stadige forringelse af varerne er at øge omsætningen og nedsætte kapitalens omslagstid mest muligt. Det er forbrugerne, der bliver gjort til sorteper, og nu skal de altså være med til at betale de private virksomheders rensningsanlæg. De skal formodentlig også betale virksomhedernes andel af omkostningerne ved rensningsanlæggene med en højere pris for de producerede varer, uden at der af den grund stilles skærpede krav til producenterne om at levere varer af en højere kvalitet, f. eks. uden giftstoffer eller uden indbygget nedslidning eller ødelæggelse.

Forslaget bærer udpræget præg af at være en panikløsning til hjælp for nogle virksomheder, for at de kan gøre, hvad de ifølge miljøloven er forpligtet til at gøre alligevel, af hensyn til miljøforbedring.

Et seriøst forsøg på ved lov at løse et uhyggeligt miljøproblem kan ikke udelukke forebyggelse og kun satse på bekæmpning og udelukkende på bekæmpning af private virksomheders forurening. Isoleret rensning uden forebyggelse er meningsløs og med den udformning, som dette forslag har, direkte asocial.

Miljøministeren (Helge Nielsen):

Jeg vil gerne takke for den velvillige behandling og modtagelse, som lovforslaget har fået fra næsten alle partier undtagen et flertal i et af partierne, og de kritiske bemærkninger fra VS' side.

Lovforslaget er efter min opfattelse af

stor betydning for miljøbeskyttelsen, samtidig med at det kan medvirke til at sikre arbejdspladser rundt om i landet. Jeg håber derfor, at forslaget kan behandles så hurtigt, at der kan opnås en glidende overgang fra den midlertidige støtteordning, som vi jo i øjeblikket har i gang, og miljøstyrelsen er netop i disse dage ved at være færdig med sin indstilling til mig om, hvem der skal have denne støtte.

Jeg vil godt knytte et par bemærkninger til de enkelte ordførere, først til hr. Knud Damgaard med hensyn til barnets navn. Jeg er da enig i, at ordet miljø måske nok er blevet misbrugt i mange henseender, og at man derfor nogle steder kan være i tvivl om, hvad det er, det drejer sig om, men vi må håbe, at man efterhånden bliver klar over ordets egentlige betydning.

Hr. Wichmann Madsen ønskede, at bundgrænsen skulle sænkes. Det har vi jo drøftet vældig meget, men jeg vil da sige til hr. Wichmann Madsen, at ønsker man bundgrænsen sænket, må man altså også forudse meget stigende omkostninger ved at administrere dette forslag, så disse ting hænger altså sammen.

Hr. Maisted gjorde meget ud af, at alle ikke var lige for loven og ikke fik ensartet behandling. Det vil jeg da godt til en vis grad give hr. Maisted ret i, for det er jo ikke hensigten med det, hvis man skal bekæmpe forurening ud fra det synspunkt, at det er de virksomheder, der forurener mest, som er etableret, inden miljøloven blev gennemført, der skal have støtten, og vi altså med de midler, vi stiller til rådighed, skal opnå så stor en virkning på miljøbeskyttelsen, på foreningsbekæmpelsen som muligt. Jeg mener ikke, det er en rigtig formulering, at alle, der søger, fordi de selv mener, de har behov, dermed skulle have penge, for det behøver jo ikke at være korrekt, selv om virksomheden selv mener, at de er berettiget til det. Det tror jeg nok man skal se efter i sømmene, inden vi bevilger penge til det.

Fru Lone Dybkjær spugte mig om den beskæftigelsesmæssige effekt af dette lovforslag. Det har jeg ingen mulighed for at sige noget om, og jeg tør heller ikke engang sige, at vi under udvalgsarbejdet kan give noget gæt på det, for vi ved jo på nærværende tidspunkt ikke, hvem det er, der søger, og